

UN ALTRE IGUALADÍ MORT EN UN CAMP DE CONCENTRACIÓ NAZI

ANTONI DALMAU I RIBALTA

Ara fa un any i mig, concretament el 26 de gener de 2017, l'Ajuntament d'Igualada va inaugurar a poques passes de la Casa de la Vila un petit monument en homenatge als igualadins morts en els camps de concentració nazis (1941-1942). Es tracta d'uns llambordins coberts amb una fulla de llautó (*stolpers-teine*), creats per l'artista alemany Gunter Demnig, que va assistir a l'acte. Els llambordins contenen les dades essencials de la víctima i, en el cas d'Igualada, recorden els nostres conciutadans Jesús Cano Cano, Josep Fàbregas i Pons, Joaquim Gil i Abella, Agustí Gomis i Valls, Ginés González Pascual, Celestino Moreno Zamora, Ginés Moreno Zamora, Emili Ribera i Casellas, Miquel Tirado i Franco i Salvador

Vidal i Claramunt. Tots ells engruixeixen la llista dels més mil quatre-cents catalans que van morir només a Mauthausen.

Quan va fer-se aquell acte, ja vam dir que la llista no podia considerar-se tancada per sempre, ja que la recerca en el tema de les víctimes de la Guerra Civil espanyola encara està en un procés de revisió contínua. I, a poc a poc, anem ampliant i corregint les dades biogràfiques dels nostres conciutadans: així, ara sabem que Ginés González, nascut a Mazarrón (Múrcia) i resident al carrer de Sant Carles, núm. 39, no es deia Ginés de segon cognom, sinó Zamora.

Igualment, ara hem conegut l'existència d'una altra víctima mortal que hem d'afegir a la llista. La troballa ha estat possible per un missatge enviat a l'Arxiu Comarcal de l'Anoia des de Gandia, on havia nascut aquest conciutadà nostre. Coneixíem el nom d'aquest home i sabíem que havia estat milicià, però no que hagués traspasat la

frontera i hagués estat empresonat pels nazis. Amb la informació que hem pogut acabar de recollir, en podem oferir ara mateix la biografia següent:

Francesc Vicent Escrivà i Morant. [A vegades Escrivà] Beniopa, Gandia, la Safor, 25-9-1893 - Gusen, Àustria, 15-11-1941. Blanquer i peó a la fàbrica de cal Font. Fill de Vicent i Carolina. Emancipat el 29-12-1915. Resident a Igualada des de 1916. Casat en primeres noces a l'església parroquial de Santa Maria d'Igualada el 25-7-1918 amb Teresa Estrada (expòsita, Barcelona, 1890) i pares de Vicent (1919-1920); i en segones noces amb Aurèlia Tomàs i Just (Beniopa, 4-5-1896, tèxtil, a ca l'Oleguer) i pares de Conxita (1923, morta al cap de cinc dies), Pilar (1924), Sebastià (1927-1929), de nou Conxita (1930) i Dolors (1936). Domicilis: Sant Simplicí, 5, 3r (1920), i Òdena, 12, 2n 1ª (1925-1936). A l'inici de la Guerra Civil, membre de les patrulles de control d'Igualada. Acabada la guerra, va passar a França i va estar ingressat a l'*stalag* d'Altengrabow (núm. 7.573). Va ser deportat al camp de Mauthausen el 26-4-1941 (núm. 3266) i traslladat a Gusen el 20-10-1941. Va morir en aquest darrer camp.

Així, doncs, són com a mínim onze els homes, igualadins de naixement o d'adopció, que van deixar la vida als camps d'extermini. Un cop més, no descartem que aquesta llista pugui ser encara incompleta...